Ingers tankar

Säsongens första torpbesök

Min dotter kom på den briljanta idén att vi skulle kunna turas om att vara vartannat veckoslut i sommartorpet. På så sätt klarar vi den sociala distanseringen samtidigt som vi får tillfälle att njuta lite lantluft. Vi åker från dörr till dörr och har allt med oss som vi behöver.

Således har jag gjort ett första besök i sommartorpet, månadsskiftet maj/juni i sex dagar. Det var också första längre turen med min 'nya' bil. Var lite känslosamt att åka dit ensam för en femtiotredje säsong. När jag kom in på den avslutande milen på den gamla slingrande byvägen 'skummade' dikena av hundkexets skira blomklasar.

Väl framme vid huset, genast jag öppnade bildörren, togs jag emot av gökrop från skogen och över åkrarna ljöd lärkornas drillar.Tornseglarna var redan igång med sin luftakrobatik. Kaprifolen doftade från dungen, äppelträden blommade. Gullvivorna var överblommade men förgätmigej, veronica och små blå violer lyste i gräsmattan.

Någon hade klippt gräset och planterat en stor murarbalja full med röda 'Million Bells' d.v.s. småpetunior. Vattnet var påkopplat, huset fejat. Vilket välkomnande! Vid mormors sängplats fanns uppsatt på väggen en förstoring av förra årets fina midsommarporträtt av barnbarnet. Omtanke som värmer.

Pingstafton och 'hänryck-ningens tid' som det heter. Undrar just hur många bröllop som fått ställas in i år? Nu sedan annandag pingst försvunnit ur almanackan känns pingsten inte längre som en speciell helg, det är bara ett vanligt veckoslut. Så jag firade pingsten med en enkel måltid och ett glas vin.

Framåt kvällen bestämde jag mej för att titta efter vad 'tvåan' hade att erbjuda på TV. Ett intressant konstprogram om när 'Impressionisterna hittade Japan' följt av Puccinis 'Madame Butterfly' i en uppsättning från Royal Opera House i London. Jag såg båda programmen.

Giacomo Puccini är en av mina favoritkompositörer, dock tycker jag Madame Butterfly är en förfärlig historia. Pedofilen Benjamin Franklin Pinkerton ingår ett låtsas-äktenskap med den femtonåriga Butterfly för att han obehindrat ska kunna förlusta sig med henne medan han väntar på att åka tillbaks till USA för att gifta sig 'på riktigt'. Allt till Puccinis förförande tonspråk.

Jag kan tänka mej Madame Butterfly som en metafor för hur det stora landet i väster brukar bete sig mot andra mindre länder. Först låtsas bry sig så länge man tjänar på det, sedan vända andra sidan till och lämna förödelse efter sig och låta andra 'städa upp'.

Tänk att det stora landet har kommit därhän att det leds av en lättstött bråkstake, som är helt utan impulskontroll och som ägnar sin mesta tid åt att twittra. Någon statsman är han då inte. Varenda kovändning han gör blir kontraproduktiv när det gäller 'Make USA great again'. Han fattar inte ens att hans beslut leder till att hans 'fiender' blir allt starkare. Nu har han dessutom fått extra problem på halsen. Undrar just hur det ska sluta?

Nog om tråkigheter. Under dagarna i torpet fick jag ett par besök av trevliga grannar, vi höll oss på behörigt avstånd från varann. Jag insåg igen hur viktigt det är att hålla kontakt med sina vänner. Nu ser jag redan fram mot nästa torpresa.

Avslutningsvis ett par 'sommarhaiku'

Hundkexets spetsar
skummar i dikeskanten.
Sommar'n knypplar på.

Tornseglar'ns vingar
skär termikens insektsmoln
i lagom bitar.

14 juni 2020.

Inger Klintberg Danielsson